

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae,

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către petiționarul, Mițul Alexandu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2015 și a încheierii Judecătoriei Botanica din 28 aprilie 2015,

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță:* 08.04.2015-28.04.2015

2. *instanța de recurs:* 12.05.2015 – 10.11.2015

A C O N S T A T A T:

1. Petiționarul, Mițul A., la 17 octombrie 2014, a înaintat plângere la Judecătoria Botanica, în baza prevederilor art. 313 Cod de procedură penală, prin care solicită anularea ordonanței procurorului Procuraturii Botanica, Ceruță Elena, din 09 octombrie 2014 privind refuzul deschiderii procedurii de revizuire.

2. Prin încheierea Judecătoriei Botanica din 28 aprilie 2015, plângerea lui Mițul A., a fost respinsă.

În motivarea soluției adoptate, instanța de judecată, analizând materialele cauzei a reținut, că la data de 09 octombrie 2014, procurorul procuraturii Botanica, Ceruță E., a respins cererea petiționarului nr. 5203 din 25 septembrie 2014, ca fiind una neîntemeiată și totodată a refuzat în deschiderea procedurii de revizuire a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2008 informând despre aceasta persoanele interesate despre modul și termenul de atac a ordonanței.

În continuare prima instanță a stabilit, că temeiuri pentru deschiderea procedurii de revizuire lipsesc, considerent din care ordonanța procurorului prin care a fost respinsă plângerea petiționarului privind refuzul în deschiderea procedurii de revizuire a fost adoptată legal.

3. Nefiind de acord cu încheierea supra menționată, petiționarul a atacat-o cu recurs, prin care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie admisă plângerea sa.

În motivarea recursului său, a invocat că nu este de acord cu încheierea contestată, considerând-o ilegală și neîntemeiată, deoarece plângerea înaintată de petiționar urma a fi admisă, fiindcă în cauza penală au apărut circumstanțe noi ce nu au fost examinate de către instanțele de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2015, recursul declarat a fost respins ca inadmisibil și menținută încheierea atacată.

În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a menționat că, în speța dată se atestă faptul că petiționarul a înaintat în instanța de judecată o plângere împotriva ordonanței emise de procurorul Procuraturii Botanica, Ceruță E. din 09 octombrie 2014, prin care s-a dispus refuzul de deschidere a procedurii de revizuire, respectiv prin încheierea Judecătorei Botanica din 28 aprilie 2015, a fost respinsă ca neîntemeiată plângerea petiționarului împotriva ordonanței din 09 octombrie 2010, prin care ultimul a solicitat conexarea cauzelor nr. 10-89/15 și 10-40A/15, obligarea procurorului să transmită cauza penală nr. 2006428009 ce a fost instrumentată de către Procuratura mun. Chișinău, obligarea procurorului sau arhiva Judecătorei Botanica mun. Chișinău să prezinte cauza penală după caz Decizia Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2008, precum și numirea expertizelor tehnice și juridice a probelor din dosarul penal din anul 2004 și din 2006, unde ultimul are statut de condamnat.

În concluzie, instanța de recurs a statuat că, petiționarul nu a contestat o încheiere privind refuzul în pornirea urmăririi penale, scoaterea persoanei de sub urmărire penală, încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale și reluarea urmăririi penale, ci doar ordonanța de refuz în deschiderea procedurii de revizuire emisă de către organul de urmărire penală, din care motiv a statuat inadmisibilitatea recursului declarat.

5. Nefiind de acord cu hotărârile judecătorești adoptate, petiționarul le atacă cu recurs în anulare, prin care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie admisă plângerea sa, menționând că va depune argumentele recursului în anulare după punerea cauzei pe rol fiind asistat de un avocat din oficiu.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, poate fi declarat la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

În susținerea soluției sale, Colegiul penal consideră relevante prevederile art. 453 alin. (1), art. 455 alin. (2) pct. 3)-5), art. 3 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârile atacată. Cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă denumirea instanței care a pronunțat sentința, data sentinței, fapta constatată și dispozitivul sentinței; data deciziei în apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului; data adoptării deciziei în recurs, și argumentele admiterii sau respingerii recursului. În desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul judecării cauzei în instanța judecătorească.

Prin urmare, prevederile legale menționate prescriu în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată

cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Dispozițiile legale enunțate atestă că, celelalte categorii de hotărâri judecătorești irevocabile, inclusiv cele adoptate de judecătorul de instrucție, în temeiul art. 313 Cod de procedură penală, nu sunt pasibile de drept de a fi contestate prin intermediul recursului în anulare.

Acțiunile sau actele ilegale ale organului de urmărire penală și a organului care exercită activitate specială de investigații, în sensul art. 313 alin. (6) Cod de procedură penală, au un grad de verificare, fapt ce corespunde cerințelor art. 13 CEDO, precum că orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale. Astfel, statul fiind obligat să asigure măcar o cale de atac în instanță, în cazul pretinselor violări ale drepturilor omului. Însă, statul a asigurat acest drept, în cazurile prevăzute la art. 313 alin. (6) Cod de procedură penală, prin controlul efectuat în două grade de jurisdicție.

Eliminarea căilor extraordinare de atac în această materie este justificată și de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 313 Cod de procedură penală, legiuitorul urmărind astfel să asigure celeritatea acesteia și obținerea în mod rapid a unei hotărâri irevocabile și definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar asupra acțiunilor și actelor ilegale ale organului de urmărire penală și ale organelor care exercită activitatea specială de investigații, pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

În conformitate cu prevederile art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat, în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Având în vedere considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, recursul de pe rol, este declarat împotriva unei hotărâri judecătorești irevocabile, prin care nu a fost soluționat fondul unei cauze penale și care nu are suport legal pentru a fi atacat cu recurs în anulare, adică este vădit neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 456 alin. (1) și art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către petiționarul, Mițul Alexandu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2015, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 17 februarie 2015.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie